

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1428/2025
02.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Миролуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Александра Степановића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела полно узнемиравање из члана 182а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адвоката, Михајла Поповића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Неготину 2К 195/24 од 15.05.2025. године и Вишег суда у Неготину 4Кж1 23/25 од 23.09.2025. године, у седници већа одржаној дана 02.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Михајла Поповића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Неготину 2К 195/24 од 15.05.2025. године и Вишег суда у Неготину 4Кж1 23/25 од 23.09.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину 2К 195/24 од 15.05.2025. године, окривљени АА, оглашен је кривим да је извршио кривично дело полно узнемиравање из члана 182а став 1. Кривичног законика и за исто је осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци. Истом пресудом окривљени је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка на начин наведен у изреци првостепене пресуде док је оштећена ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Неготину 4Кж1 23/25 од 23.09.2025. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Михајла Поповића и пресуда Основног суда у Неготину К 195/24 од 15.05.2025. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног адвокат Михајло Поповић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине, а списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним одлукама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним пресудама учињена повреда закона с обзиром да је изрека осуђујуће пресуде нејасна у погледу времена извршења кривичног дела, те да нема доказа да је окривљени радњу овог кривичног дела предузимао 14 дана, да се оштећена у свим приликама осећала уплашено, посебно што из исказа оштећене произлази да њу није било страх од окривљеног, нити да је иста упозорила окривљеног да јој се на тај начин и са темом секса не обраћа и да о томе не жели да разговара. Осим тога, бранилац наводи да је суд погрешно ценио исказе сведока ББ а који исказ је суд у једном делу оценио као неистинит, иако је требао да не поклони веру у целости исказу овог сведока, с обзиром на тежину неистине коју је сведок изговорио са очигледном намером да окривљеном што више науди, при чему и видео снимак са видео камере говори у прилог чињенице да оштећена и сведоци ББ и ВВ, нису говорили истину. На предметном видео снимку се, по наводима браниоца, не види да је окривљени телом додиривао тело оштећене, да је оштећену сабио „иза пулта“, да није могла да изађе, нити се види забринутост и уплашеност код оштећене, при том се на снимку уочава још пар особа које су улазиле у продавницу док је окривљени разговарао са оштећеном који нису предложени за сведоке, нити је суд образложио и доказао постојање директног умишљаја код окривљеног који је неопходан за постојање овог кривичног дела. Оваквим наводима бранилац указује да је побијаним пресудама суд погрешно и непотпуно утврдио чињенично стање те учинио повреду закона из члана 440. ЗКП.

Како одредбом члана 485. став 4. ЗКП која прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде закона из члана 440. ЗКП, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога Врховни суд је, на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донео одлуку као у изреци овог решења.

Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.

Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић